

DAEDALUS EN ICARUS

Uit de bundel : De tijger en andere verhalen
(Storia della tigré e altre storie)

Een monologen

door

DARIO FO & FRANCA RAME

Vertaling: Filip Vanluchene

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAEDALUS EN ICARUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteurs en vertaler: **DARIO FO & FRANCA RAME; vert. FILIP VANLUCHENE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Dario Fo

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

INHOUD

1. HET EERSTE MIRAKEL VAN HET KINDEKE JEZUS	Blz. 7
2. HET VERHAAL VAN DE TIJGER	Blz. 27
3. DE OFFERING VAN ISAAC	Blz. 51
4. DAEDALUS EN ICARUS	Blz. 58

INLEIDING

Na een rondreis door de Chinese volksrepubliek in 1975 schrijft Dario Fo de allegorische monoloog *Het verhaal van de tijger*, naar zijn zeggen geïnspireerd door het optreden van een groteske verhalenverteller in de omgeving van Sjanghai. De moraal: “als je “tijger” in je hebt, dan moet je nooit je eigen verantwoordelijkheden delegeren, nooit van andere mensen verwachten dat ze jouw problemen kunnen oplossen. En vooral niet slaafs en gedachteloos de partijlijn volgen, want die staat haaks op ratio en revolutie.

DAEDALUS EN ICARUS

Toen Daedalus en zijn zoon Icarus door koning Minos waren opgesloten in de doolhof die Daedalus nota bene zelf ontworpen had en had helpen bouwen, die ontelbare gangen, bochten en kronkelende muren, ingesloten als ze waren in dat labrynt van gaanderijen en ondergrondse schachten vol nissen en vuurspuwende gaten in de vloeren, vol valstrikken en doodlopende spelonken; terwijl ze dus als twee zotlappen in dat onmetelijke mierennest aan het ronddolen waren, zonder de ingang of de uitgang terug te vinden, begon Icarus, de zoon, ten langen laatste zijn vader uit te schelden.

Geen zoon had het ooit aangedurfd zijn vader zo'n vreselijke woorden toe te voegen.

"'t Is wel besteed! Onderkruiper, klotevader dat ge zijt!"

"Zwijg, zeg ik u."

"Nen onderkruiper zijt ge. Gatlikken, dat is uwe stiel, in uw blote kont voor al die vriendjes van koning Minos in 't stof zitten kruipen én voor zijn wijf en al zijn slippendragers. Ik weet maar al te goed dat ge in al uw flemerij zo ver zijt gegaan om een houten koe ineen te timmeren met die echte koe binnen erin, om haar voluit te kunnen laten genieten van de esbattementen van die stier die niets in de mot had en maar doordramde als een idioot. En ik weet ook dat ge de stier zijn billen hebt zitten wrijven en grotten om zeker te zijn dat hij die hoerenmoer hare honger zou kunnen stillen!

Wel, stukske vader, ge verdient niet beter, ziet ons hier nu zitten, opgesloten, we geraken er nooit meer uit. Gij hebt deze doolhof gemaakt in opdracht van de koning, voor de gevangenen. Ge waart zo fier toen ze heel het labrynt 'het Daedalon' wilden gaan noemen. Ge hebt er natuurlijk nooit aan gedacht, dwaze kaffer dat ge zijt, dat ge d'r op een dag zelf zoudt inzitten, gijzelf en ikke, twee ratten in een val. Dwaze kloteperen dat ge zijt!"

"Jongen, dankt de hemel op uw blote knieën dat we hier vastzitten want als ge hier buiten zo'n lelijke dingen tegen uw vader zoudt zeggen, ge zoudt wat meemaken! Zijt blij dat we niet buiten geraken!"

"De grote idioot, die zijn eigen zelf opsloot!"

"Wacht jongen, straks slikt ge misschien uw tong in met al uw onbeschaamd geketter. Gij denkt zeker dat het mij niet zal lukken om hieruit te geraken? Dat ik een doolhof heb ontworpen waar ik zelf de weg niet meer in terugvindt? Let goed op, manneke, ge zult zien wat een miraculeus koppeke verstand uw vader heeft, hoe goed dat hij alles heeft onthouden: heel dat labrynt zit in zijn hoofd, steen voor steen, pilaar voor pilaar, ik heb er geen getekend planneke voor nodig, alles zit in mijn hoofd, in mijne geest. En over dat complimentje van dieë dwaze kloteperen, daar gaan we 't straks nog wel over hebben, als we hier buiten zijn. Let goed op! Hier is een witte steen. Op die hoek heb ik de maan getekend, dat wil zeggen dat het scheleke geel vandaar opkomt. Dáár heb ik de zon gezet die vandaar opkomt. En hier in het midden van de ene kant naar de andere, strepen en punten, regelmatig onderverdeeld, tot op de komma nauwkeurig.

Ik ben de enige die deze tekens hier kan ontcijferen, ik heb heel dat schema hier in de muur gegriffeld om alles goed te kunnen onthouden. Is meneer overtuigd?

Ik had het maar al te goed voorzien dat we hier op een dag zelf opgesloten konden zitten.

Maar goed, we beginnen bij het begin. Eerst rechtdoor, veertien stappen langs hiervoor... een, twee, drie... vier trapkes op, dan langs daar weg, veertien, zijn we d'r? Ik moet het niet eens zien, ik weet het van buiten. Zie maar, zijn daar geen acht trapkes naar beneden? Nu komt er een grote trap. Pas op, ik heb niet gekeken, vergeet het niet!"

"Ja vader, er is een trap."

"Twaalf treden naar boven... een, twee, drie, vier... en ik kijk niet... acht, hier is een deur."

"Nee vader, hier is een muur!"

"Duwt ertegen en ge zult zien dat het een deur is."

"Hij beweegt, vader, de muur draait open, 't is een deur. Ze gaat open. Vader, dat van dieën dwazekloot, dat neem ik terug."

"Daar spreken we later nog wel over. Een, twee, achter deze hoek door, langs ginder nu, die trapkes op, vooruit, 't zijn er vier, een twee drie vier. Hier is een muur en daar is een onderaardse gang."

"Ik zie gene gang vader!"

"Ge ziet hem niet omdat het donker is, voelt maar eens met uw handen."

"Ja vader, ik heb hem gevonden, ik kruip erin, maar het is zo smal!"

"Ja, ja, ik weet het nog heel goed, bukt u een beetje... ik herinner het mij nog heel goed dat g'u moet bukken. Komaan vooruit, we zitten in die smalle pijp, pas op, nu is 't een stuk berg op, twaalf trapkes langs links en eentje naar rechts en langs die vernauwing gaan we weer naar beneden, we moeten goed bij elkaar blijven. Stop hier. Dat is het allerlaatste obstakel.

Probeer maar eens te beseffen wat voor een memorie d'r hier zit, de wereld rond gaat ge zo geen tweede vinden. Noemt er mij maar eens enen met een even snugger koppeke, voilà, dat is een deur."

"Nee, vader 't is een muur. Moet ik duwen?"

"Nee! Dat moet een deur zijn."

"Nee! Het is geen deur."

"En aan de andere kant. Wat heb ik toch gedaan! Gij hebt mij doen missen met al dat gebabbel, ik ben den draad kwijt, ik sla alles dooreen, ik ben het begot vergeten."

"Gij dwazeklotevergeetzak van een vader dat ge zijt."

"Straks, manneke. We keren terug, de trappen terug af, vooruit, hier is 't. Hier heb ik een fout gemaakt. Draait u hier om en nu is 't naar ginder, naar boven, een, twee, drie, vier."

"Vader, vader, daar aan 't einde van dat gangeske: den uitgang!"

"Zijt ge zeker, ik zie niets."

"Maar ik zie het heel goed. Bedankt, vader, dat ge mij d'r uit gehaald hebt. En vergeef het mij alstublieft van die dwazekloteperen... De zee! Eerst een hele rij pilaren en daarachter bomen en helemaal in de verte de zee, vader, de zee..."

“Wacht!”

“Nee, kom mee vader, kom mee met mij daar naar de zee, ginder ver, komaan, vader, de zee... PHOANG. Verdoeme wat ‘ne klap! Zo’n peer! ’t Is ‘ne muur. ‘ne Muur met de zee opgeschilderd, met golven en al en met wolken in de verte. En hier zijn er bomen geschilderd, van langs en kleiner, en de pilaren, vader, de pilaren in perspectief, wie heeft dat gedaan?”

“Ik heb het perspectief uitgevonden.”

“Gij driedimensionale dwazekloot, gij pummel, waarom hebt g’er zo’n rattenval van gemaakt?”

“Dat vertel ik straks wel. Dus... pas op: in het middelpunt van de vergissing ligt de oplossing en die hebt gij uitgevonden, bravo. Ik zeg dus, elf stappen achteruit, weg van die zee in perspectief, daarna langs hier naar rechts, we laten die volgende gang rechts liggen, voilà, de uitgang is langs daar.”

“G’hebt gelijk vader, deze keer is ’t geen valstrik.”

“Zeker weten, jongen?”

“Ja, ’t is gene valstrik, op ’t einde van de gang zie ik de hemel en deze keer is ’t geen schilderij. ’t Is echt daglicht. Ge ziet de wolken bewegen, ze schuiven voorbij. Vader, het is onmogelijk om wolken te schilderen die bewegen.”

“Wacht eens...”

“Nee vader...”

“Wacht eens...”

“Nee vader...”

“Wacht eens...”

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

